

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто почт. шл. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 13-00 „
Піврічно 26-00 „
Річно 50-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-36.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИКЛАДНИКА
20 сот.

Приготування до Всеукраїнського Національного Конгресу.

Міжорганізаційний Конгресовий Комітет у ЧСР мав 29. VI. загальні збори представників українських громадських організацій у ЧСР, що беруть участь у Конгресі. На зборах подано інформації про діяльність Підготовчого та Міжорганізаційного Комітету й поладнано низку справ. Вибрано на головного скарбника

І. Мірного та контрольну комісію в складі: доц. О. Бочковський, інж. М. Скидан, інж. П. Стецьків. Міжорганізаційний Комітет просить присилати конгресові датки на конто Поштової Штандиції у Празі ч. 70.280. Адреса для листів: Praha II., Lazarska 8, Ukr. jidelna, для М. К. Комітету.

Нема екзекуцій підчас жнив!

З наказу міністерства скарбу припинено, подібно як попередніми роками, скарбові екзекуції й ліквітації по селах підчас жнив. Припи-

нення обов'язує від 15. липня до перших днів серпня на терені всієї держави.

У Франції ухвалені ощадностеві декрети.

Публична опінія вдоволена.

ПАРИЖ, 17. 7. ПАТ. Вчорашнє засідання кабінетової ради, що тревало ціле пополудне, покінчилося щойно опівночі. Це найдовше засідання кабінетової ради від війни. По засіданні кабінетової ради відбулося засідання ради міністрів. В 2. год. прем'єр Ляваль відчитав представникам преси урядовий комунікат, що вичислював і пояснював ухвалені радою міністрів розпорядки, які мають на меті фінансову відбудову краю. Загалом ухвалили 28 декретів. 20 декретів відносяться до ощадностевих розпорядків. 8 декретів має на меті оживити господарське жит-

тя. Завдяки ухвалам уряду заощадять 10 мільярдів 959 мільонів франків.

ПАРИЖ, 17. 7. ПАТ. Більшість щоденників вважає, що ухвалені урядом ощадностеві розпорядки є одним успішним засобом проти атак, що загрожують франкові. Завдяки тим декретам можна буде відбудувати публичні фінанси і зрівноважити бюджет, який досі був дефіцитний. Соціалістична й комуністична преса дуже гостро виступає проти декретів, вважаючи, що вони зменшать покупну силу народніх мас.

Бритійський король переглядає воєнну флоту.

Величава ревія флоту.

ЛОНДОН, 17. 7. ПАТ. В заливі Спїтгед, що відділює Білий Острів від морської пристані Портмавте, відбулася вчора при гарній погоді велика ревія британської воєнної флоту та презентаційних одиниць торговельної і рибальської флоту. Ревії приглядався король Юрій у товаристві синів з королівського яхту.

Точно в 2-ій год. королівський яхт, за яким плів корабель „Енчетрес“ з міністрами й державними достойниками, виплив з Портмавте у напрямі флоту, уставленої в кількох рядах у боєвій лаві. Короля повитали сальвою 21 гарматних стрілів. Потім, коли королівський яхт задержався коло найбільшого боевого британського корабля „Нельсон“, король Юрій прийняв на по-

кладі свого яхту членів адміраліції, вищих старшин маринарки та представників торговельної і рибальської флоту.

В 4-ій год. зачалася справжня ревія морських одиниць. Королівський яхт, що відбирав дефіляду, плів поволі, згідно з морським звичаєм, здовж лінії непорушно уставлених кораблів. Королівський яхт переплив 20 км. По ревії королівський яхт вернувся на давнє становище і в год. 6.30 відбувся перелет літаків, що належать до воєнної флоту. В ревії брало участь більше як сто п'ятдесят морських одиниць, зя. 43 відс. британської воєнної флоту. Залога цих кораблів має около 40.000 старшин і моряків.

Нині рано зачалися літні маневри.

Хотіли убити посла Табаско.

МЕКОНК, 17. 7. ПАТ. Події у Віллі Гермова викликали велике обурення в цілій країні. До президента приходять багато протестів, що домагаються покарати винуватців. Уряд стейту Табаско обвинувачує у вбивстві прихильців з Мек-

сико, що прийшли, щоб вбити посла з того стейту. В часі нападу на мешкання цього посла вбили три особи, в цьому числі одного посла та 10 осіб поранили.

Важкі присуди за політичні злочини в Німеччині.

БЕРЛІН, 17. 7. ПАТ. Карний сенат у Діссельдорфі засудив учора 52 урядовців, обвинувачених у підготовці до державної зради. Засудили їх на термін від 10 років тяжкої в'язниці до 1 року і 3 місяців звичайної в'язниці.

В Кессель засудили одну подружку пару на

4. і 8. роки важкої в'язниці за переховування в себе двох комуністичних послів, які незабаром стануть перед народнім трибуналом.

Німецький трибунал затвердив присуд смерті на Людвіка Вебера, вбивника 3 осіб.

Чи Ліга Націй візьме в оборону Абіссинію?

Зміна англійського становища.

ПАРИЖ, 17. 7. ПАТ. „Ле Матен“ повідомляє з Лондону: В добре поінформованих колах думають, що наслідком останніх французько-британських дипломатичних розмов англійське становище у справі Абіссинії дещо змінюється. Більшість міністрів, які є в британській кабінеті, хоч те пер, на думку „Ле Матену“, щоб Італія представила в Женеві всі звинувачення і скарги, підтошені проти абіссинського уряду.

В Лондоні думають, що представлення обвинувачення на форумі Ліги Націй поставило б конфлікт на правній площині. Ліга Націй могла би припоручити абіссинському уряду, щоб в інтересі господарської майбутності країни погодився прийняти італійський мандат.

ПАРИЖ, 17. 7. ПАТ. Генеральний секретар Ліги Націй Авеноль, що по подорожі до Лондону вже від двох днів є в Парижі, відбуде нині розмову з прем. Лявалем. Авеноль відбуде уже конференцію з абіссинським послом у Парижі та з деякими французькими дипломатами.

РИМ, 17. 7. ПАТ. Мусоліні прийняв японського амбасадора, який згідно з інструкціями свого уряду заявив йому офіційно, що Японія не має спеціального наміру інтервенувати в італійсько-абіссинській справі й не має ніяких політичних інтересів в Абіссинії.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати пошто-
вими марками

Збіжжя і паша

висліди Вашої цілорічної праці і засоби на життя мусять бути забезпечені від огню тільки в одинокому українському

Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“, у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

ТАНЦІ НА ВУЛЬКАНІ.

Львів, 17 липня 1935.

14-ий липня минув у Франції спокійно, серед величавих маніфестацій і масових танців публики на париських вулицях і майданах. Уряд забезпечувався перед виладуванням взаємної анимозії „Народнього Фронту“ і „Вогненного Хреста“ дуже розумно і дуже дбайливо. „Народньому Фронту“ дозволив перевести маніфестацію біля Бастилії, застерігаючись тільки проти червоних прапорів (чого соціалістична комуністи не взяли до уваги і всеодно маніфестували під червоними прапорами з відзнаками серпу й молота), а „Вогненному Хрестові“ визначив місце збірки 15 кілометрів далше, на Майдані Зорі, довкола Триумфального Луку, що прийшлося досить легко: Сам прем'єр Ляваль попросив голову „Вогненного Хреста“ зажадати смолоскип на могилі Невідомого Воїна: очевидно, вождів французьких фашистів не лицьовало відмовитись від цієї честі, а уряд спечкався зловолі. Однак це не був єдиний охоронний засіб: найбільш переконливим аргументом була збройна сила держави. В дні 14 липня відбулася на вулицях Парижа маніфестація військових частин сариського гарнізону під командою героїського генерала-інваліда Гурода, маніфестація, яка на дні була пересторогою супроти всіх тих, що хотіли закламути спокій і виступити проти існуючого суспільного ладу, та ще й у такий святочний день. 600 аеропланів, які у чудовому військовому порядку дефілювали у воздуху над головами юрби, це справді сила, з якою мусять рахуватися всі пажі аматори негального захоплення влади в свої руки.

І публіка з захопленням оглядала армію і президента, публіка танцювала, зупинюючи вуличний рух, „Народній Фронт“ демонстрував свої сили, „Вогненний Хрест“ свої, все відбулося тихо і гладко, бо відокремлені випадки, що десь там потурбували якогось власника комуністичної відзнаки чи надто голосного звеличення фашизму, це не рахується. На другий день часописи мали змогу, залежно від партійної залежності чи симпатій, виславлювати масовість „Народнього Фронту“ й дисциплінованість „Вогненного Хреста“ та радити всеохоплюючим патріотизмом французьких громадян. Дехто з наших чужинаців бачив у тій ідилії яскраве заперечення всіх поголосок про розпучизну внутрішньо-політичну ситуацію Франції та почав вірити у стійкість нинішнього устрою і безвиглядність всіх змахових затій.

Однак здається, що такі висновки дуже оманні. Погідна вдача парижан, величезне почуття лібералізму і свободи рухів, полчене з гонитим гумору в усіх найважчих життєвих обставинах, врешті безумовний глибокий державний патріотизм, який для французів є аксіомою, що не підлягає ніякій дискусії, все те сприяє мирному святкуванню загальнонаціонального свята. Все воно сприяє відкладенню пороху на інший час, — однак воно далеко не виключає самого пороху, якого вимагає об'єктивний уклад політичних сил та всі інші об'єктивні обставини, що довели над пропасть банкрутства існуючий французький парламентарно-демократичний устрій і внеможливають мирну напругу його.

Далше маємо такий уступ:

„Працюємо на одному терені з „Маслосоюзом“, який успішно конкурує з нами, маючи за собою всі без винятку (товсте підкреслення оригіналу. — Прим. Ред.) кооперативи. Якщо залишимо часті східні стінки власної долі, а самі будемо шукати ідиля дуальних користей, доведемо до господарського українського злину наших східних земель, а злину впаде на кооперативні організації, положені від Сину на захід...”

Гадаємо, що цих цитатів досить. Ще раз зауважимо, що прочитавши ту відозву ми не хотіли в першій хвилині вірити, що це офіційний обійчик великої кооперативної установи. Це внутрішня справа управи „Малопольського Звйонзку Млечарського“, в який спосіб він гадає саянувати свої хатні відносини і чи вважає доцільною річю витягати на верх на великий давін, такі пікантні подробиці, як „рештки“, кидані „валівцеві“ власними кооперативами і т. п. Але у тій сананії відносини ш. управа „Звйонзку“ посувається, здається нам, такі трохи задалеко коли хапається наскрізь демагогічних аргумен-

тів про „жидоство“ та „український злив“, і коли навіть починає діяти терен кооперативної діяльності... Сяном!

Видається це нам тим дивнішою річю, що 1) наскільки нам відомо, „Маслосоюз“ втримує з „Малопольським Звйонзком Млечарським“ пристойні сусідські взаємини, і 2) польські офіційні чинники неоднократно запевнювали (останній раз зовсім недавно), що господарський розвиток українських кооперативних установ не тільки в нічому не загрожує державному інтересові, але навіть з погляду тих інтересів є бажаний, бо підносить добробут громадян, збільшує загальне майно і корисно впливає на торговельний та платинний білянс. Все це правильне й логічне, — і як погодити з цим такий обійчик-відозву?

Що сказав би „Малопольський Звйонзек Млечарський“, і польське громадянство, і польський уряд і — безпосередньо — державна цензура, колиб напр. „Маслосоюз“ зважився вести конкуренційну боротьбу такими методами?!

Виборча ординація до сенату.

(Докінчення.)

РОЗДІЛ IX.

Покликання сенаторів Президентом Річпосполитої. — Арт. 40: (1) Президент Річпосполитої покликає сенаторів зпоміж горожан, які мають право бути вибраними до сенату. — (2) Акт покликання сенаторів пересилається генеральному виборчому комісареві, який до трьох днів виставляє їм удостоверені грамоти. (3) Удостоверена грамота подає імя, прізвище, вік, заняття і місце замешкання сенатора та покликується на акт Президента Річпосполитої.

Арт. 41. негайно по одержанні акту Президента Річпосполитої генеральний виборчий комісар оголошує зміст того акту в урядовому часописі.

РОЗДІЛ X.

Постанови, які відносяться до державних службовиків, війська та соймових послів. — Арт. 42: (1) Державні службовики, судді і прокуратори та самоуправні працівники, покликані на сенаторів одержують на основі самого закону безплатну відпустку на час виконання сенаторського мандату; на випадок виконання цього мандату щонайменше 10 літ у чергових по собі каденціях законодавчих палат, будуть вони перенесені в стан спочинку, якщо примуть мандат до нововибраного сенату. — (2) Постанови цього артикулу не відносяться до міністрів, дер-

жавних підсекретарів, дипломатичних представників і професорів високих шкіл.

Арт. 43: (1) Не можуть бути предсідниками обводових зборів ані їх заступниками воляки, які повнять чинну військову службу. — (2) Заводові військові, покликані на сенаторів будуть перенесені в нечинний стан на час виконання сенаторського мандату; у випадку виконання мандату щонайменше 10-ть літ у чергових по собі каденціях законодавчих палат будуть вони перенесені в стан спочинку, якщо примуть мандат до нововибраного сенату.

Арт. 44. Посол до сойму, покликаний на сенатора тратить посольський мандат, хіба що в речинці 7 днів по одержанню удостовереної грамоти зречеться сенаторського мандату.

РОЗДІЛ XI.

Вигаснення і втрата мандату. — Арт. 45: (1) Мандат вигасає на випадок смерті сенатора або зречення мандату. — (2) Втрата мандату на основі самого закону наступає у випадках: а) кандидування на сенатора більше як в одній виборчій воевідській колегії; б) неприсутности сенатора на 15-ти зчєрги засіданнях сенату без виправдання; — в) відмови зложення приречення або зложення його зі застереженням; г) прийняття посольського мандату; д) обняття платної

Сукна на убрання

на літній сезон

порукає
Тадей Цветлер
11/91 (Дім Шпрехера) тел. 232-43. 18-20

Львів,
Марієвська
Площа 3.

державної служби за винятком становища міністра, державного підсекретаря, дипломатичного представника або професора високої школи; е) обняття становища публичного службовика, коли покликання на це становище слідувало не на основі вибору або внеску органів територіяльної або господарської самоуправи; є) втрати права вибирання до сойму. — (3) Сенатор, засуджений неправосильним судовим вироком на втрату публичних прав або на кару видалення з війська чи воєнної маринарки, чи зі старшинського корпусу, не може виконувати мандату до часу правосильного вирішення справи. — (4) Про вигаснення або втрату мандату маршалок сенату подає палаті до відома на найближчому засіданні.

Що діється на випадок вигаснення або втрати мандату? — Арт. 46: (1) На випадок вигаснення або втрати мандату сенатора іменованого Президентом Річпосполитої, Президент покликає його наслідника на дальший протяг каденції. — (2) На випадок вигаснення або втрати мандату сенатора, вибраного воевідською виборчою колегією, генеральний виборчий комісар признає мандат тому заступникові, який одержав найбільше число голосів, при рівности голосів рішає жереб. — (3) Коли сенатор, якого мандат вигас, або який втратив мандат, не має вже заступника з причини попереднього признання сенаторського мандату всім заступникам в даній колегії, або з якихнебудь інших причин, залишається мандат необсаджений аж до кінця каденції.

РОЗДІЛ XII.

Переходові і кінцеві постанови. — Арт. 48. Право вибирання до сенату прислугоє чинним учителям, які одержали дипломи (свідцтва), що управнюють їх вчити у публичних загальних школах, середніх загально-освітніх школах, або заведеннях навчання учителів, хоч би вони не відповідали вимогам, зазначеним в арт. 2. уст. 1., точка 2.

Арт. 49. Умовина трилітньої діяльності союлів передбаєчна в арт. 2. уст. (2) не обов'язує

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ.

12)

ГМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

Хоч вимір справедливості до адміністрації не належить і в старій Австрії навіть посередньо адміністрація його не інспірувала, то в житті гміндівських виселенців грав він таку підрядну роль, що нема для нього в спогадах ні окремого предмету, ні окремого місця. У 1915. році заведено практику, щоб люди не сновигались по місті; гміндівський повітовий суд робив двічі, відтак раз тижнево виїзди і судові пересправи відбувалися в самому таборі. Іх вів і розсуджував справи все сам начальник суду — Амброс, велими тактовна і зрівноважена людина, при допомозі записаних перекладачів, між котрими першим був Лисанюк. Те судівництво оберталося здебільша коло неспірних справ. Цивільних процесів майже зовсім не було. А карні? Бували, хоч рідко і — на жаль — не тільки між самим мужицтвом. З цілорічної практики виявилось, що такі виїзди і сесії в таборі зайві і їх від 1916. року понехано. Хто мав яку справу, сам ішов до суду. Всеж таки до самого останку табор пригадувався гміндівському повітовому судові і да-

вав йому дещо роботи. До суду і судді Амброса ставився наряд з великою пошаною.

Та хибна булаб гадка, що поза долішньо-австрійським намісництвом ніхто більше гміндівським табором виселенців не цікавився. Цікавились! Весною 1918. року галицьке краєве бюро праці підняло гадку, яку сквапливо підтримала чеська централь праці — заснувати для галицьких сезонних робітників окремий табор в Осьвенцімі. З переведення цієї гадки в діло мала хосен мабуть лиш одна фірма: „Гіполіт Слівінський і Спілка“. Зрештою та гадка потерпіла невдачу через здержливість українських сезонних робітників, котрі як радо горнули до гміндівського, так ляжливо оминали табор в Осьвенцімі. Тим більш, що цей концентраційний табор накладал на них великі оплати і тритижневу карантану на власний кошт. Колиж ця ідея з сезонними робітниками провалилася, виринула друга гадка — табор у Гмінді зліквідувати і виселенців звідти перенести загально до табору в Осьвенцімі. При тодішній політичній орієнтації і воєнній ситуації гадка ця мала вигляди на успіх, бо покривалася з намірами долішньо-австрійського намісництва: зробити з гміндівського табору захист для воєнних інвалідів. Її спараліжували дві події: одна — це енергійна постава нашої Парляментарної Репрезентації, яка, заздалегідь про існування таких плянів остережена, зажадала формальної відповіді і запоруки, що

гміндівський табор не буде до кінця війни нікуди перенесений; друга, що якраз граф Бінерг перестав бути намісником Долішньої Австрії і став ним барон Бляйзбен, добрий приятель посла Василька, котрий у порозумінні з міністром кн. Гогенльогє дав гарантії за гміндівський табор.

Але що така гадка була на умі, доказом хочби неопанована сердитість секційного шефа в міністерстві Маркета, яким способом ця чутка дісталася до відома послів. Проте хоч шим разом небезпеку, завдяки деякій недискреції, заздалегідь прикмічено й усунено, то відносини того часу наказували скріпити чуйність, обережність і відпорність табору. Це було також одною з причин, через які — для скріплення внутрішньої і зовнішньої оборонної сили табору — прийшов туди д-р Лев Ганкевич. Тоді і серед міродатних виселенецьких кругів у Відні були чималі партійні тертя і розладдя.

В тому також часі довершилися помітні зміни в таборі — в церковній і шкільній управі, через що теж чимало зменшилася площа тертя між одиницями і групами, яка підмулювала суцільність та енергію виселенецького загалу. Не без значіння для табору була й обставина, що між головними членами найвищої таборової управи відпала, так сказатиб, конкуренційна суперечливість інтересів. Інші вигляди вязали з табором д-ра Бухнера, інші д-ра Билинського. Від-

при перших виборах, які відбудуться на основі цієї виборчої ординації.

Арт. 50. Відноситься до шлеського воєводства.

Арт. 51. Виконання цього закону доручається міністрам внутрішніх справ і справедливості, кожного у властивім йому крузі ділання.

Арт. 52 Цей закон входить в життя з днем оголошення, себто з днем 10. липня 1935. р.

Володимир Целевич.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— У Штутгарті засудили двох урядовців французького консульства за перевіз у дипломатичній пересилці дев'ять на рік в'язниць і грошеву гривну. В ореченні суду ствердили, що французький консулат у Штутгарті не має нічого спільного з цією справою.

— В Вельфасті тривають далі криваві вуличні заворушення. Вчора знову ранили 3 особи.

— В Мекленбурґії заборонили продавати тютюнові вироби молоді ніжче 16 років. Молоді цього заборонили курити на прилюдних місцях.

— З Дортмунду повідомляють, що число осіб, які загинули в копальняній катастрофі у Дортмунді, зросло до 14 осіб. Бо чотири важко ранені особи померли в шпиталі. Стан решти 20 ранених недалі дуже гірший.

— У Відні відбулися вчора величаві похорони жінки кавалера Шуйшґа. В похоронах взяли участь церковні і державні достойники та величезні юрби людей.

— В Троасі, у Франції пожежа знищила 1000 гектарів ліса. Пожежу вгасили. Причини пожежі досі невідома.

— В Одесі закінчилися наради совітсько-румунської залізничної конференції. Подогоджено всі справи та ухвилено подробиці. Безпосередню комунікацію між обома державами налагодять по скінченні будови мосту на Дністрі.

— На совітській залізничній рязансько-уральській лінії в червні ц. р. було 566 катастроф, у травні тільки 467, на західній лінії було в червні 680 катастроф, у травні 543. Причиною цих катастроф є, як подає більшовицька преса, „низька дисципліна праці“.

— З Тай-Коку на Формозі повідомляють про землетрус, що був у місті Тінчіку. Згинуло 35 осіб, 108 ранених. Багато домів поважно ушкоджених. Перервана теж телефонічна й телеграфічна комунікація. Потерпіли й міста Шуїнкунам, Бюрітсу і Тоїко. Це четвертий землетрус на Формозі від 21. квітня ц. р., коли то жахливий землетрус спричинив там смерть більш як 3.200 осіб та около 10 тис. людей поранив.

повідно до цього зазначився поміж ними розподіл праці. Його предметово трудно означити і предметово він не існував. Підметово д-р Бухнер, котрий у міжчасі був відзначений хрестом заслуги і, не без успішного впливу наших послів, іменованій комісарем намісництва, займався, скажім, більш матеріальною адміністрацією табору; д-р Билинський — більш нематеріальною. Для табору була ця остання безсумнівно доцільніша і хосенніша, а для д-ра Бухнера вигідніша хочби тому, що звільнювала його від сутужного обов'язку вести вічні конференції й обжиратися безнастанно з цілими натовпами невдоволених виселенців та сушити собі голову за наймартніші дрібнички їх щоденного життя. Те все впало на голову і плечі д-ра Билинського. — В другій половині липня, коли д-р Билинський поїхав до Галичини відвідати тяжко недужого батька, галицьке намісництво знову намагалось відкликати його до краю; однак ті наміри знівечив особистими впливами посол Василько.

В тому складі, при безнастанній виміні підрядних помічників сил, утрималася управа табору повні два роки.

З днем 31. грудня 1917. року, в передостанньому акті трагедії, звільнено д-ра Бухнера з уряду начальника табору. Годі знати, які були позакулісові причини його відкликання, хоч і про це всіяке говорено. З погляду українського виселення не можна йому закинути, щоб ставився

з НАШИХ ЛІТНИЦЬ.

Розмова 2 черчанських лікуванців.

— А-а-а... витайте! Якжеж там цього року в наших купальних живці?

— Нічого собі, дякувати. Але знаєте, я й сам не знав, що ми маємо своєрідні Піщани на європейський лад поставлені. Треба самому там бути й бачити. Прекрасно, лишень ще замало розбудовано. От вже нині воно переповнене.

— Якжеж так, чи справді нема місця?

— Ну, та ще для вас одного воно всеж таки якось знайдеться. Але для більшої партії лікуванців — то утрата вже в клопоті, де їх примістити. Хіба, що по селянських хатах розіпхає, бо в головнім заведенні до кінця місяця зашпунтовано. А з купелями, то вони йдуть від раннього ранку до дев'ятої години вечора. От передвчора однієї днини видали самих тільки боровинних купелів 96. Аж ніч зайшла й годі вже було сотемки працювати. Шойно тоді змогли робітники, що працюють при боровині, відсапнути. Прошу лиш подумати: три сотні лікуванців, а тут денно можна лиш одну неповну сотню боровини постачати. Тутешні лікарі — є їх чотири — як уміють, так обганяються від цих мух-лікуванців: приписують кому відпочинок, кому сірчану, боровину, а кому газову купіль, так званий сос; так вжеж таки машина йде повною парою.

— Якжеж виглядає отся боровина та в чім її лічниця сила?

— От, бачите, в черчанській кіп'ювині маємо під тоненькою верствою гумусу, що саме вистарчає для скоросту мурави, в споді ще 4 метри боровини. Зверху вона білява мов пісок, а глибше з півметра рудава мов чоколяда. Оце й чудотворна речовина. Коплють її перед зимою й наспівають величезну стирту перед купальним заведенням; полишають на зиму, щоб на морозі добре перемерзла і відтак літом розроблену грають рурами з парою в здоровім казані. Твориться бронзово-чоколядове тісто, яке наливають по деревляних кадях, що йдуть на колісцятках. За відсушенням невеличких дверцят сидідають така кадь-ванна просто до кабінки,

де відбувається купіль лікуванців. Закочали дверцята, входить лікуванець до кабінки й подибує одну порцелянову ванну з гарячою водою, по середині табoretик зі шклянкою води та з другого боку деревляну ванну з чоколядовим гарячим тістом. Влазьте до неї з острахом, але як тепла гуша вас по пояс окриє, чуєте зараз її благородний вплив. Піщова клепсидра, настановлена на стіні, має вам сповістити, коли минає десять хвилин, призначених на боровинний ванпар. Якщож вам млісно ставало, то шклянка холодної води під рукою чекає на табoretтику. А в разі чого алярмовий дзвінок покличе зараз ввічливу прислугу. По десять-хвилинним напарі боровиною зливається гарячою водою, що чекає у ведерці та сполікує з тіла гушу боровини; відтак входите до другої ванни, з теплою водою, де переводите потрібну чистку з боровини. Опісля загорнені в простирало й теплий ковчак переходите до сусідньої відпочивальні, де на вигідній канапці відсапуєте та віддріпаєте нинішню купіль. За той час виїздить ваша боровина на двір, де її зливають у великий басейн, а на її місце заїздить свіжа кадь з боровиною для нового купільника, що входить через другу відпочивальню. Такою сполукою двох відпочивальень з одною лазничкою, скорочено на половину час однієї купелі, без вкорочення прав лікуванців. Вони на купіль, полоскання й відпочинок мають повну годину.

— Але десь певно й виснажує така купіль?

— Природна й конечна це річ. Тому з лазнички переходиться ще до спільної відпочивальні. Вона має вид ошкленого ротунди, де доокруги розставлені лежачки. По середині стоять збанки з „лісничкою“, „дев'яткою“ чи „льонкою“ до сиття. Попиваєте водички й закутані ковчоком лежите на вимощенім лежачку бодай годинку, заки вільно буде вийти на світ до буденного заняття.

— Хібаж там на лежачках дримають, чи як?

— Дехто так, дехто читає книжку або часопис, жінки робітку роблять або й гуторять.

— А пощож інші, не-боровинні купелі?

— Спитайте про це лікарів. Вониж не кожному їх приписують. Але скажу вам одно, що сірчану купіль поматає мені не менше від боровини. Обі вони та ще й газова — це благодать. Вправді з початку по боровині пече нога дещо під самою шкірою, але це саме реакція з боровини. Воно справильно. Тому не треба зражуватися цим, але терпеливо брати кільканацять боровинок, а благодать певно прийде. Зимом, як не чутимете страшного ломання костей, спитайте моє слово, що боровина — велика благодать.

— Ну й дивно воно, чому ми так маємо про це чуємо.

— Річ певна, що Черче досі мало „рознесе-не“. Але вчасом все буде зроблене. Вже й тепер воно на найкращій дорозі. Крім гурми українців є вже досить поляків, навіть з Познаня, Лодзі й Варшави. Багато з них старається вже й по нашому говорити. Хвалять собі улад цілого заведення й цю сердешну атмосферу життя нашого живця. Такі гості будуть найкращою рекламою для Черча. Варто було бачити цьогорічний зїзд наших лікарів, які зібралися тут для наукових цілей. Вислухали лікарських рефератів про Черче, оглянули купальне заведення, самі брали купелі, сили лікувальні води, гостилися два дні й розіхалися „у своїя“, щоб відтак звідусіль справляти хорих на це чудотворне місце.

— А знаєте, це гарний поміць. Лікарські щорічні зїзди повинні завсїди відбуватися чергою раз у Черчі, раз у Підлютім.

— Воно так певно буде діятися, та не наші в тім голова. Про інші справи Черча, ви певне вже чули й перше. Зрештою може колись другим разом і про це поговоримо.

Один з лікуванців.

**Хто прочитав з цікавістю
І-й том**

**Споминів Олесницького
той ждав певно нетерпляче
на II-гий том**

який саме появився окремою книжкою

Добре свідство — Практична нагорода ФОТОГРАФІЧНИЙ АПАРАТ

Найновіші моделі всіх фабрикати поручає

найдешевше 9—10

у найбільшому виборі

„ФОТО-РАДІО-ПАЛАС“

Львів, Марійська площа 8 — (Дм Шпрехера).

до нього неприхильно. Лиш — дуже арбітрально; з поминенням, а то й нехтуванням нераз йому висловлюваних гадок і побажань виселенців, хочби найневинніших.

На його місце назначено начальником табору д-ра Йосифа Билинського, а заступником — таборового скарбового урядовця Зібавера. Хочби це одно, що д-р Билинський, чужинець для німців, у короткому розмірно часі з найменших шаблів таборової ерархії діпняв найвищих, свідчить про його вмілість погодити суворість твердого обов'язку з совістю і поблажливістю для людських хиб та почувань, хоч коштом власної кар'єри й інтересів. Йому, як начальникові, припало в половині 1918. року важке й почесне завдання табор зліквідувати і виселенців розіслати домі.

І це завдання він сповнив чесно.

Сам вернувся до краю з чистою совістю, чистими руками і свідомістю чесно сповненого обов'язку. Більше з нічим. За свою щирі і пошвану працю у виселенецькому таборі в Гмінді був відзначений Святішим Отцем Венедиктом хрестом „Про Понтіфіце ет Екклезія“, а цісарем — золотим хрестом заслуги. Ці признання і дрібонька памяточка, яку йому виселенецький загальний підпис у дарі в дні іменин, це його одинокий дорібок на війні.

І — вдячна пам'ять у народі.

(Далі буде.)

Повіт Рава Руська у світлі статистики.

Головний Статистичний Уряд подає такі числові дані про повіт Рава Руська на основі перепису населення з 9. грудня 1931 р.

ПРОСТІР, ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО НАСЕЛЕННЯ І ВОЛОСТИ.

Простір равського повіту 1.400,7 км. кв. Загальне число населення 122.072 без війська по насарнях, 58.709 мужчин, 63.363 жінок. Густота населення на км. кв. припадає 87,2. У повіті є 3 міські громади, 11 сільських волостей, 70 сільських громад і 710 місцевостей.

ПОДІЛ НАСЕЛЕННЯ ЗА ВІРОІСПОВІДАННЯМ.

По містах жило 18.345 осіб, з того 8.731 муж. По віроісповіданням проживало 4.211 греко-католиків (22,1 проц.), 4.807 римокатоликів (26,2 проц.), 9.188 жидів (50,1 проц.) і 139 інших (0,8 проц.).

По селах жило 103.727 осіб, з того 49.978 муж. Греко католиків було 79.946 осіб (77,1 проц.), римокатоликів 17.682 (17,0 проц.), жидів 4.193 (4,0 проц.), інших 1.714 (1,7 проц.).

МАТЕРНА МОВА.

По містах як матірню мову українську подали 1.737 осіб (9,5 проц.), руську 1.647 (9,9 проц.) себто разом нашою мовою говорило 3.384 осіб (18,5 проц.), польську мову 7.863 осіб (42,9 проц.), жидівську з гебрійською 7.035 (38,3 проц.), іншу мову 36 (0,2 проц.).

По селах як матірню мову українську подали 49.157 осіб (47,4 проц.), руську 29.592 (28,5 проц.) себто разом нашою мовою говорило 78.749 (75,9 проц.), польську мову 19.513 (18,8 проц.), жидівську з гебрійською 3.956 (3,8 проц.), іншу мову 1.170 (1,1 проц.).

ГРАМОТНІСТЬ.

По містах вміло читати і писати 11.818 (83,1 проц.), тільки читати 105 (0,7 проц.), не вміло ні читати ні писати 2.269 (16,0 проц.).

По селах вміло читати і писати 45.865 осіб (60,0 проц.), тільки читати 512 (0,7 проц.), не вміло ні читати ні писати 29.120 осіб (38,1 проц.).

МЕШКАНІВІ УМОВИНИ.

По містах: мешкальних нерухомостей 2.743; мешкальних будинків 2.833, з того: деревляних 2.217 (78,2 проц.), мурованих 580 (20,5 проц.), з вогнетривим накриттям 1.297 (45,8 проц.). Загальне число помешкань 3.980, пересічне число кімнат на помешкання 1,8, пересічне число осіб на помешкання 2,5. Однокімнатних помешкань у містах було 1.742 (43,8 проц.), двокімнатних 1.555 (39,1 проц.), решта припадає на три-, чотирокімнатні і більше.

По селах було мешкальних будинків 18.815, 19.351 помешкань і 23.948 кімнат у помешканнях. Пересічне число кімнат на помешкання 1,2, пересічне число осіб на кімнату 4,3. Однокімнатних помешкань було 15.824 (81,8 проц.), двокімнатних 2.705 (14,0 проц.), трикімнатних і більше 701 (3,6 проц.).

ДЖЕРЕЛА ПРОЖИТКУ.

З хліборобства проживало 98.315 осіб (80,6 проц.); з того по містах 3.137 (17,1 проц. міського населення), по селах 95.178 (91,8 проц. сільського населення). З городництва і лісництва проживало 973 осіб.

З промислу і ремесла жило 8.809 (7,2 проц.); з того по містах 5.646 (30,8 проц.), по селах 3.163 (3,0 проц.). З цього числа з ковальства жило 359, столярства 504, краєцтва 800, кушнірства 349, шевства 1.042, млинарства 405, пекарень 309, різництва 662, будови домів 915. З торгівлі й обзаводжень жило 5.883 (4,8 проц.); з цього по містах 4.456 (24,3 проц.), по селах 1.427 (1,4 проц.). З торгівлі товарами черпали засоби на прожиток 4.995 осіб, з гастрономічних підприємств 429 осіб. З комунікації і транспорту жило 2.470 осіб (2,0 проц.); з цього по містах 1.603 (8,7 проц.), по селах 867 (0,8 проц.). При залізничних працювало 1.841 осіб. З інших джерел черпали засоби до життя 6.595 осіб (5,4 проц.); з цього по містах 3.503 (19,1 проц.), по селах 3.092 (3,0 проц.). Сюди слід зачислити особи, які працювали в публичній адміністрації 441, судівництві й адвокатурі 317, в службі безпеки 266, в церкві й віроісповідних громадах 448, загальнім шкільництві 385, з лісництва й гігієни 337, з домашньої служби 740, з емеритури й інвалідських рент 1.615.

ВЕЛИЧИНА СІЛЬСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ.

На загальне число 16.847 господарств: карловатих нижче 2 га було 7.753, на яких проживало

35.219 осіб (4,5 на господарство); 6.015 простором від 2—5 га, на яких проживало 33.615 осіб (5,6 на господарство); 1.101 простором від 5—10 га, на яких проживало 6.914 осіб (6,3 на господарство); 107 простором від 10—15 га, на яких проживало 705 осіб (6,6 на господарство); 33 простором від 15—50 га, на яких проживало 183 осіб (5,5 на господарство) і 33 простором 50 і більше га, на яких проживало 117 осіб (3,5 на господарство).

З найманої праці у хліборобстві проживало 8.293 осіб; з цього числа припадає на умовних працівників 123, на фізичних робітників 8.170, між якими було 215 ремісників. З цього числа могло працювати тільки 4.601 (між ними 2.730 мужчин), решта припадає на дітей і немічних.

На виховні теми.

Громадянське виховання в абсолютній Австрії.

Нам попала в руки німецька „Читанка на П. кл. головних і міських шкіл у цесарсько-королівських австрійських державах“ видана у Львові 1831 р. Подибуємо в ній між іншими просторий уступ під наг. „Обов'язки підданих супроти володарів, настановленої ними зверхності і батьківщини. Думаємо, що цікаво буде нашим читачам пізнати, як абсолютна Австрія виховувала своїх підданих та чого від молодого нарібну вимагала і як свої вимоги аргументувала, тож подамо цей уступ у скороченні.

Починається дотичний уступ тим, що в кожній хаті і громаді мусить бути одиниця, що всім заряджує, щоби вдержати лад, спокій та єдність, бо інакше запанує нелад і гризня, та родина не вдержиться. Тож тим більше потрібна така одиниця у збірній родині — державі, якаб видавала закони й розпорядки для цілого краю і його мешканців, що називаються супроти себе співгромадянами, а супроти володаря — підданими.

Володар є установлений Богом, тому кожний повинен йому виявляти пошест, любов і послух, бо він найкраще знає, чого добро цілості й усіх його підданих вимагають. Піддані повинні бути володареві вдячні й просити Бога за його добро. Усі ці „тези“ густо перетикані й аргументовані відповідними цитатами зі Св. Письма.

Далі йде подрібніший опис функцій володаря і його урядовців та обов'язків підданих. Отже вони обов'язані так слухати урядовців, як самого володаря, котрого урядовці заступають, бо вони дбають про порядок, життя і майно підданих. З черги є пояснення поняття батьківщини: це край, в котрім ми вродились і вирости. У батьківщині кожний дістає утримання, науку, опіку і безпеку життя та інші добродіїства, тож за це обов'язаний до вдяки і любови для батьківщини. Покаже П. тим, що буде тішитись її добром і жалувати над нею, та подбає усіми силами, щоб батьківщині помогти в потребі. Як це зробити, це найкраще знає володар, тож він подрібно у своїх розпорядках і законах подає, як кожний має батьківщині служити.

Для зведичавня Бога, піднесення чесноти й набожності в церкві, школі і виховні заведення, тому мусять бути священники й учителі, а для удержання ладу й безпеки урядовці, судді, торговля і комунікація вимагають доріг, мостів; удержання убогих, хорих, сиріт — відповідних заведень; для оборони краю треба війська, а на це все треба фондів, які мусять зложити радо всі піддані, які люблять батьківщину.

До ведення ріжних справ держави треба урядовців, тому обов'язком кожного покликаного чи вибраного на якийсь уряд є його прийняти і добре сповняти. І тут знову густі цитати зі Св. Письма на підтримку вище сказаного.

Зл. Держави потребують літаків.

ВАШИНГТОН, 17. 7. ПАТ. Військова комісія палати репрезентантів розвела акцію, щоб переконати конгрес про потребу ухвалити кредити в сумі 40 мільйонів доларів на будову 600—800 во-

Обкидали камінням поїзд, що віз Літвінова.

На периферіях Білостоку обкидали камінням поїзда, який їхав зі Столиці до Варшави. В поїзді був совітський комісар закордонних справ Літвінов, що переїздив за кордон. Вибили одно вікно у салонній вагоні, що його зай-

Генеральний виборчий комісар уже урядує.

Президент Польщі призначив генеральним виборчим комісарем суддю Найвищого Суду Гіжицького, його заступником Хехлінського. — Оба вони вже в'їждять 16. липня п. р. почали урядувати в будинку президії ради міністрів. Генеральний виборчий комісар Гіжицький призначив негайно 104 представників окружних виборчих комісій.

Приємна та цікава лектура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1.40 зол., з пересилкою 1.70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла“ Ринок 10.

На закінчення йде великими буквами немов би реалізм усього вище сказаного, в яким подано, хто є добрим підданим та стверджено, що навіть люди найнижчих кругів повинні обов'язки добрих підданих сповняти. Бо за це будуть нагороджені за життя і по смерті.

Далі є очеркнене, хто ділає проти цих обов'язків. Отже той, що словами або ділами виявляє неохоту володареві, нарікає на його збожжя, або навіть їм протиділає, чи не слухає ним установленої зверхності. Таксамо грішить той, що є обов'язаний на долю батьківщини, або проти неї ділає чи висловлюється лихо про її уладження, не платить податків та інших оплат, далі той, що не хоче бути ужиточним батьківщині, добре сповняти свого уряду, або дати за державу життя.

Людина, що ображує ці обов'язки, показує цим невдячність супроти Бога і ближніх, бо Господь дозволяє їй жити громадянським життям і через взаємну поміч дає людині спроможність облекшувати собі життя й бути пожиточним для інших. Така людина також шкідить сама собі, бо як шкідливий член суспільства тратить людський пошанівок, а не допомагаючи до розвитку держави, сама свій добробут нищить.

Тому слід сповняти всі обов'язки супроти „батька краю“, бо його Бог настановив, щоб він добайливістю за навчання і виховання молоді змагав до добра усієї держави і поодиноких підданих; на нього й наложені великі обов'язки. Молодь повинна батьківщину і всіх співгромадян любити як братів і з усіх сил до добра батьківщини прямувати, бо лише в той спосіб може подібатись Богові. Небесному Отцеві, який усіх нас любить і любов ближніх як другу головну вповідь Богу нам приписав до щільного зберігання.

Як бачимо, не можемо відмовити зручності австрійській виховній пропаганді в школі. Ціле поучення про громадянські обов'язки подане в сентиментальнім тоні: все відкинується до обов'язків любови і вдяки супроти володаря, для особистого добра підданих і нема там приказового тону, хіба тільки в цитатах зі Св. Письма.

Взагалі ціле поучення промовляє до почуття обов'язку, серця і розуму підданця та намагається ладністю притягнути його до сповнення обов'язків супроти держави.

Подав Д. К.

При гемороїдальних терпіннях, проваж опухлої печінки, обструкції, потрісання грубої кишки, боляках, пертєю на сеч, болях у крижах, тиску в грудях, несупокі серця, паничорах, вживати природну гірку воду Franciszka - Józefa, яка дає полекшу, а нерас зовсім лікує. — Поручають її лікарі.

енних літаків. Департамент війни поінформував комісію, що військово-летунство потребує 710 нових літаків.

мав Літвінов. Стверджено, що справниками тих ексцесів були парубки, які не знали, що в поїзді їде совітський достояник, а звинку доконали з пустої забави. Влада веде слідство, щоб устійити прізвища справників.

на „Авантюрі в Раю“

Не сподіваюся. Аліже ми лавні знайомі, Калістер.

Одначе на курс треба вже прийти підготованим, бо курс є лиш повторенням і доповненням потрібного матеріалу та переробленням відповідної кількості задач. Ті, що числять виключно на курс і самі не будуть підготовані, ледви чи дадуть собі раду зі вступним іспитом, бо за один місяць не можна переробити вимаганого матеріалу. Тому абсолювенти для власного добра повинні бути вже самі підготовані з вимаганих предметів. При цьому слід згадати, що обов'язком нововступаючих є записатися на курс т-ва „Основа“, не на чужі курси. Часто трапляється, що неспівідомі записуються на чужі курси, мовляв, скоріше дістануться на політехніку. Це помилковий погляд, бо одно з дру- гим не має нічого спільного. До того товариші, які вписуються на чужі курси, ломлять студентську солідарність. Курси т-ва починаються з початком серпня, про що повідомимо своєчасно в часописсах.

За докладнішими інформаціями слід звертатися на адресу: Т-во У.С.Л.П. „Основа“, Львів, пл. св. Юра ч. 5. Урядові години ваканційної комісії т-ва у вівторок і п'ятницю від год. 17—19. Адреса львівської політехніки: Секретаріат Львівської Політехніки, вул. Льва Саліги ч. 12. Виділ Т-ва „Основа“.

Новий Самоуправний Закон

(Друге справлене і доповнене видання)

Ціна тільки: зол. 0-80
(з поштовою пересилкою
0-95 зол.).

Хто надішле належність складанкою П. К. О. 504.060 тому негайно вишле книжечку Адміністрація „Ді- ла“, — Львів, Ринок ч. 10.

Окружні виборчі комісарі на місто і повіт Львів.

В середу оголошено список предсідників і заступників окружних виборчих комісій до союму. Предсідником окружної виборчої комісії для округу ч. 70 Львів-місто, яка обіймає простір комісаріатів поліції II, III, V, VIII і IX призначено Людвика Двожака, суддю окружного кримінального суду, його заступником суддю Бочара.

Предсідником окружної виборчої комісії для виборчої округи ч. 71 Львів-місто, яка обіймає простір комісаріатів поліції I, IV, VI, VII, X призначений заступник президента окружного суду Гадей Децюкський, його заступником суддя окружного суду Мазуркевич.

Предсідником окружної виборчої комісії для виборчої округи ч. 72, яка обіймає повіти львівський, городецький і мостиський призначений суддя окружного суду Бітнер, його заступником суддя окружного суду Майковський.

Очі Брайсгріна знову слідували за предметом на дивані. Був це черевик, що тріс був у двох місцях на переді. Одині черевик, що лишилися Кайстерові з передвоєнних часів. Одинока пара, крім тих, що носив їх на сцені, коли був у ролі доктора Домініка. Він їх шанував. Глянув на Брайсгріна, що виглядав зажурилий.

Сльоза, що поплила зі серця Кайстера, заслонила йому очі. Уста аложилися до гіркої усмішки. Він сказав:

— Ви хочете мені допомогти? Ні, це зайве.

— Я думав тільки... Його зір знову — але Кайстер вже сховав ногу. Брайсгрін заплатив за все і встав.

— Вибачте, маю в третій конференцію. Тішуся, що я вас стрів. Будьте здорові.

— Здорові були. Щиро дякую, сказав Кайстер. Лишився сам. Підпер рукою підборіддя й дивився на порожню філіжанку. Був сам зі своїм зраненим серцем, своїм черевиком і своїм життям, яке його чекало.

Що за погане життя! Був мандрівним кравцем мистецтва. Повний очікування знав тільки біду й гіркий голод.

Надійшов кельнер. Хотів спритати зі стола, але мусів відійти.

Пришли дві молоді жінки й сіли при другім столі. Побачив, що йому придивляються і почув, як казали: „Напевно — в останній дні. Чиж не видиш того сивого пасма волосся?“

Так — очевидно. Чи то не в...

Кайстер випрямився й примусив себе до усміху. Вони пізнали, що це він грав долю доктора Домініка.

— Чи можна спритати?

— Прошу. Вже відходжу.

Встав. Молоді жінки придивалися йому. Елегантний, усміхнений перейшов побіч них, стараючись закрити свій пошарпаний черевик.

Переказав Богдан Конач.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Маріян Глушкевич, загально відомий адвокат у Львові, помер у середу 17. липня ц. р. в год. 4-й пополуночі в санаторії „Самос“ після операції. Покійний був знаменитим юристом і брав живу участь в громадському житті. Був заступником президента Союзу Українських Адвокатів від початків його заснування після війни, себто від 1924 р., членом редакції органу СВА „Життя і Право“ та членом Начальної Ради Адвокатів у Варшаві. Похорони відбудуться ввечері у п'ятницю 19. червня ц. р. В. И. П.

НОВИНКИ

— Всі панове вдягаються у кравецькому саліоні Григорія Кляука, Академічна 14. 4—10

— Експел. Митрополит Шептицький виїхав учора зі Львова на кількатижневий відпочинок до Підлюгого. Довідуємося, що в часі свого відпочинку Митрополит не буде давати рішуче ніяких послухань.

— Де він знайшов себе! Відомий на львівському ґрунті православний проф. В. М. Заїкин, що то довгий час обертався в українських католицьких кругах, до яких примазувався з усіх сил, перейшов, як відомо, до москвофілів і став тепер ревним пропагатором православ'я в Галичині. Як довідуємося із „Русского Голос-у“, В. М. Заїкин виголосив навіть „пламенну“ проповідь на православному святі-празднику в селі Яблінка Вижна, пов. Турка, що відбулося 17. м. м.

— З львівського радіа. Дир. Богдан Павлович, що був перенесений до львівського радіа, де від травня ц. р. займав становище програмового директора, іменований директором радіа в Лодзі, куди виїздить у перших днях серпня. Становище програмового директора львівського радіа переймає знову дир. Юліян Петри, що останні три місяці провів у варшавському радіо як шеф бюро приготування програм. Дир. Ю. Петри знаний українцям з того, що весь час ставився незвичайно вороже до українських авдіцій і під ріжними притоками й викрутками старався до них недопускати, а принаймні їх якнайбільше обмежити. Побачимо, чи таку протиукраїнську ралієву політику вестиме він і далі.

— Нові матуранти у Ржевних. В українській гімназії у Ржевних (ЧСР) цього року здали іспит зрілості: Дмитро Грушецький, Володимир Кичуш Алла Лисянська (з відзначенням), Марія Смола (з відзначенням), Ярина Тимофієва, Гриць Ткаченко, Володимир Трутенько, Федір Черняхівський. Як екстерністи здали іспити: Іван Лозовиук та Євген Пік.

Зв'язок зі світом

дає „ДІЛО“

за 5 зол. місячно.

— Смерть С. Завадського. У Празі помер 2. ц. м. рос. професор Сергій Завадський, який був за часів гетьмана Скоропадського державним секретарем та сенатором. В історії Д. Дорошенка знаходимо про нього такі рядки: Родом з Поділля зі старої польсько-української родини. Від українського руху стояв осторонь, але вступивши на українську службу, зараз приступив до ґрунтовного вивчення української мови і в своїм відомстві, Державним Секретаріаті, твердо вів, такби мовити, „національний курс“. Спочатку він виконував обов'язки члена Генерального Суду й товариша міністра судових справ. Опинившись з р. 1922 на еміграції в Празі змінив своє прихильне відношення до українства, заявивши, що стоїть за „єдністю русько-українського племені“ і є проти всякого „сепаратизму“. — Коли в 1918 р. встановлено „Колегію Верховних Правителів Держави, що мала управляти Україною в разі тяжкої хвороби або смерті гетьмана, то до числа трьох осіб входив і С. Завадський.

— Постійна українська трупа в Парижі. „Офі- нор“ повідомляє з Парижа, що місцевий гурток аматорів склав постійну українську трупу, яка виставила „Сватання на Гончарівці“. Вистава зібрала багато публіки і буде повторена. Трупа, що працює під керівництвом артиста Шмалія, має на найближчий рік підготувати цілий український репертуар.

— Хто виграв на лотерії? В нинішнім тягненні держ. клас. лотерії впади виграні на такі числа: 20.000 зол. на ч. 123705 181794. 10.000 зол. на ч. 131025 153597 166314. 2.000 зол. на ч. 25555 124212 132009. 1.000 зол. на ч. 37245 44029 70003 156886 166362. 500 зол. на ч. 37916 52877. 400 зол. на ч. 23931 42962 58097 65523 70103 72965 81214 81267 104909 140716 177110 179941

На Сході -- ми!

ІВАНА ЧЕРНЯВИ.

Книжка змальовує по мистецьки боротьбу України з Москвою у недалекому прийдешньому. Окладинка роботи мистця П. Андрусєва. 200 сторін друку. — Ціна зол. 1.50.

Дістати можна в друкарні „Демос“, Львів, Ринок 10 і у всіх книгарнях.

— Життя адміністраційних кар. На основі числових даних Головного Статистичного Уряду в 1933-34 влада наложила у Польщі 1.145.000 адміністраційних кар. З цього числа кар припадає на Варшаву 107.500, на центральні воевідства 402.800, на східні воевідства 181.300, на західні воевідства 188.500, на полудневі воевідства 257.900 кар. За порушення санітарних постанов наложили у цілій Польщі 107.800 адміністраційних кар, за порушення дорожніх постанов 185.300, постанов про посідання зброї 31.600, за порушення протиялкового закону 51.600, закону про загальну військову службу 31.600 і закону про проступки 260.700. Пересічно на 10.000 мешканців припадає у Польщі 347 адміністраційних кар. Найбільше розмірно кар наложили у Варшаві — пересічно 912 кар на 10.000 осіб, найменше у полудневих воевідствах — 303 кар на 10.000 мешканців.

— Прогулька до Гребенова. У четвер можна купити вже білет на виїзд прогульковим поїздом до Гребенова. Кошти переїзду туди і назад 6.50 зол. Всі ті, що бажають виїхати до Гребенова, повинні якнайскоріше закупити білети, бо тільки при більшій фреквенції прогульковців залізнична дирекція уладить прогульку.

— Будують другі трамваєві рейки на Східні Торги. При вул. Понінського почали будувати другі трамваєві рейки, будову яких закінчать перед відкриттям Східних Торгів. Трамваєвий шлях на Східні Торги дає найбільший дохід, але тому що були тільки одні рейки, тяжко було обслужити. Подвійні рейки збільшать дохідність цього трамваєвого шляху і створять кращі комунікаційні умовини для Східних Торгів, спортивних площ та перегонного шляху.

— Львівська хроніка. Параня Корацька повідомила В. комісаріат поліції, що її наречений Ян Крачук подав їй затроєну чоколаду, щоб по-збутися її. Корацька відкинула чоколаду. Поліція розяснить, чи це правда, чи тільки наклеп з п'ясти. — В середу коло год. 6 рано кількох мужчин напало в лісі коло фабрики дріжджа на робітника Володимира Міського з Винників і забрали 1.000 зол., зранивши його стрілом з револьвера в черево. Інші робітники, які йшли до праці, повідомили рятункове поготівля. Раненого відвезли до шпиталю. Здогадуються, що на В. Міського напали приятелі служниці Павлини Рибаківної, замешкалої при вул. Вірменській ч. 2 у Львові, від якої В. Міський забрав 695 зол., кажучи, що одружиться з нею. Рибаківна повідомила поліцію про ошукаństwo нареченого, крім того мабуть намовила приятелів, щоб відобрали гроші.

— На основі яких приписів? Пишуть нам з Косова: У Косові поліція почала вимагати зміни фірмових українських вивісок на двомовні. Домагаються, щоби на першому місці була польська напись, на другому українська. Таку вимогу поставили до складу „Народної Торговлі“ у Косові. Коли директор крамниці не змінював, тоді староство візвало його на переслухання. Директор складу п. Вальчикевич предложив широко і докладно умотивоване внясення, доказуючи неправність такої вимоги. Проте староство обстоювало при своєму. Коли директор дальше не змінював вивіски, тоді адміністраційна влада в дні 11. липня ц. р. наняла робітників, які зняли з „Народної Торговлі“ українські вивіски. Вимогу змінити вивіски дістала теж кооператива „Гуцульщина“, „Народня Каса“ та інші українські крамниці в Косові.

— Вбивник царя у Харбіні. Харбінська преса пише, що в Харбіні проживає один з убивників царя Миколи II, моряк Степан Ваганов, wraz з дружиною й матерею. Про вбивника Ваганова згадує Н. Соколов у книжці п. н. „Убивство царської родини“. Ваганов приїхав до Харбіна в 1927 р., має дві власні автоторожки і як шофер заробляє на життя. Ваганов був моряком на кораблі „Росія“. Його товариш, теж один з убивників В. Ермиков ще недавно проживав у Харбіні, звідтіля утік до ССРСР. „Харбінское

ДЕВОЦІОНАЛІЯ
найдешевше
поручає — **І. СТАДНИК**
Львів, вул. Городецька 4. 2Б.
28 6-31